

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ในบทนี้ผู้วิจัยได้กล่าวถึง สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (t-test Dependent)
p	แทน	ความน่าจะเป็น
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ได้รับการจัดกิจกรรม โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน
2. ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย ระหว่างก่อนและหลังที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานในแต่ละด้าน คือ ด้านความอดทนอดกลั้น ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และผลการวิเคราะห์คุณภาพ ซึ่งมีผลวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1.1 ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

1.2 ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ในแต่ละด้าน

1.3 ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความอดทน อดกลั้น

1.4 ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

1.5 ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

1.6 ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม

2. ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

การรายงานผลการบันทึกพฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองตามประเด็นของกรอบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

1. ผลการวิเคราะห์คุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองรวม 4 ด้านของเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (คะแนนเต็ม 20)

กลุ่ม	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	8.15	6.00	19	-8.690	.000**
หลังการจัดกิจกรรม	20	14.80	3.78			

** $p < .01$

จากตารางที่ 5 แสดงว่า คุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัย ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (แต่ละด้าน คะแนนเต็ม 5)

ความมีวินัยในตนเอง	ก่อนการจัดกิจกรรม		หลังการจัดกิจกรรม	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ด้านความอดทน อดกลั้น	2.05	1.54	3.90	0.79
ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	1.95	1.54	3.85	1.04
ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	2.20	1.79	3.55	1.39
ด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม	1.95	1.70	3.50	1.36

จากตารางที่ 6 แสดงว่า คุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานค่าคะแนนเฉลี่ยด้านความอดทน อดกลั้นสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความอดทน อดกลั้น

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S	df	t	p
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	2.05	1.54	19	-6.321	.000**
หลังการจัดกิจกรรม	20	3.90	0.79			

** $p < .01$

จากตารางที่ 7 แสดงว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความอดทน อดกลั้น หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S	df	t	p
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	1.95	1.54	19	-6.371	.000**
หลังการจัดกิจกรรม	20	3.85	1.04			

** $p < .01$

จากตารางที่ 8 แสดงว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

กลุ่ม	N	$\bar{X}$	S	df	t	p
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	2.20	1.79	19	-5.107	.000**
หลังการจัดกิจกรรม	20	3.55	1.39			

** $p < .01$

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม
โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม

กลุ่ม	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ก่อนการจัดกิจกรรม	20	1.95	1.70	19	-6.601	.000**
หลังการจัดกิจกรรม	20	3.50	1.36			

** $p < .01$

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคมหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

1 ด้านความอดทน อดกลั้น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความอดทน อดกลั้นสรุปได้ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

เด็ก ๆ มีความอดทนอดกลั้นไม่มากนัก ปัญหาในด้านความอดทนอดกลั้นที่ระบุไว้คือการรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง ร่วมกิจกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ เดินในห้องเรียน เดินในแถวเมื่อไปยังที่ต่าง ๆ นอนพักผ่อนหรือทำกิจกรรมที่สงบโดยไม่รบกวนผู้อื่น

จากการสังเกตก่อนที่จะนำวรรณกรรมมาอ่านให้เด็กฟังนั้นเด็กจะยังไม่มี ความอดทนอดกลั้นในการรอคอยตามลำดับก่อน-หลัง คือเวลาไปทานข้าวเด็กจะไม่เดินเป็นแถวจะไม่ระเบียบในการรับเดินเพื่อที่จะถึงโรงอาหารก่อน จะวิ่งไม่เดินและเวลารับอาหารจากคุณครูก็จะไม่เข้าแถวรับของจะแย่งกันว่าใครจะได้ก่อน ส่วนเวลาทำกิจกรรมสร้างสรรค์เด็ก ๆ ก็ยังไม่รู้จักแบ่งปันสีกัน ไม่ยอมเข้าแถวรับสีและอุปกรณ์การทำงานศิลปะ คุณครูก็มีการตักเตือนเด็ก ๆ และต้องบอกตลอดว่าเข้าแถวสิละ ก็จะมีเด็กบางส่วนที่ฟังแต่ก็จะโดนเพื่อนแซงคิว ส่วนมากจะไม่ค่อยเข้าแถวไม่ว่าจะทำอะไรไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไรก็ตามก็จะไม่มีเด็กที่ไม่สนใจและไม่ตั้งใจฟังจะเล่น และชวนเพื่อนเล่นลูกบ๊องบ้างไม่สนใจว่าจะบังเพื่อน เมื่อถึงเวลานอนเด็ก ๆ ก็จะไม่ยอมนอนกันจะคุยกันเล่นกันคุณครูต้องเตือนให้เด็ก ๆ คุณครูต้องอยู่ในห้องตลอด

หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

หลังจากที่เด็กได้ฟังวรรณกรรมที่มีเนื้อหาในด้านความอดทน อดกลั้น ทำให้เด็กมีวินัยในตนเองมากขึ้น จากการสังเกตในขณะที่ได้ ๆ เดินไปโรงอาหาร และการรับอาหารจากคุณครูดูมีระเบียบและเข้าแถวเรียบร้อยขึ้น รู้จักรอคอยเวลาทำกิจกรรมมากขึ้น โดยที่คุณครูไม่ต้องบอกหรือเตือน เวลานอนก็นอนหลับกันมากขึ้น ไม่เล่นหรือส่งเสียงดังรบกวนเพื่อน และคุณครูไม่ต้องคอยควบคุมห้องตลอดเด็ก ๆ นอนกันเรียบร้อยถึงเวลาตื่นเด็ก ๆ ก็ตื่นเองและเก็บที่นอนเรียบร้อย

2. ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง สรุปได้ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

สิ่งที่เ็นปัญหาหลักคือ การรับประทานอาหารเช้าจะทานอาหารไม่หมดเหลือทิ้งเป็นจำนวนมาก และมีเด็กที่รู้จักเก็บผลงานหรือสิ่งของต่าง ๆ เข้าที่ตามที่ตั้งลงกัน รวมถึงมีเด็กที่ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จคุณครูต้องคอยเตือนและกระตุ้นให้ทำคือ เด็กไม่ค่อยรับประทานอาหารเช้าวันรวมถึงการดื่มนม จะทานข้าวน้อยมากมีการเหลือทิ้งบางคนทานแค่คำสองคำแล้วก็ไม่กิน เวลาดื่มนมก็ดื่มนิดเดียวไม่หมดถุง คุณครูต้องคอยเตือนให้ทานให้หมดทุกครั้ง และเรื่องการเก็บผลงานเข้าที่ตามที่ตั้งลงกันเด็ก ๆ ก็จะไม่เก็บตามที่ตั้งลงกันวางไว้ตามโต๊ะของเด็ก ๆ เอง การทำงานที่ได้รับมอบหมายก็จะไม่ค่อยทำต้องคอยเตือนและบอกตลอดให้ทำให้เสร็จ

หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

เด็ก ๆ มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงขึ้นเป็นบางส่วน คือการรับประทานอาหารเช้าทานกันหมดเพิ่มขึ้นก็จะมีบางคนสองคนที่ยังทานไม่หมด การดื่มนมก็ดื่มน้ำมากขึ้น ส่วนการเก็บผลงานก็จะเก็บเข้าที่เพิ่มขึ้นเรื่องการทำงานที่ได้รับมอบหมายยังมีบางคนที่คุณครูต้องคอยเตือนอยู่ แต่ส่วนมากเริ่มทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จโดยที่คุณครูไม่ต้องเตือนหรือบอกซ้ำอีก

3. ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม สรุปได้ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

สิ่งที่พบว่าเป็นปัญหา เด็กไม่เก็บของเล่นเมื่อเลิกเล่น ไม่แบ่งของเล่นหรือของใช้ให้เพื่อน และการเข้าห้องน้ำเด็ก ๆ จะเข้าไม่ถูกที่ไม่สั่งให้สะอาด ก่อนออกจากห้องน้ำ คุณครูสังเกตว่าเวลา

เด็กเล่นหรือใช้สิ่งของต่าง ๆ ในห้องเรียนเสร็จแล้วเด็ก ๆ จะไม่เก็บเข้าที่จะปล่อยทิ้งไว้แล้วไปทำอย่างอื่น เมื่อตัวเองไม่เล่นหรือไม่ใช้ ส่วนการเข้าห้องน้ำเด็ก ๆ เข้าแล้วบางคนจะฉีบนพื้น ไม่ฉีบนชักโครก แล้วไม่ล้างเดินออกมาเลยคุณครูต้องตามไปราดให้เกือบทุกครั้ง

หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

เด็ก ๆ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น มีการเก็บของเล่น ของใช้ ช่วยกันเก็บแบ่งกันเล่น การเข้าห้องน้ำเริ่มฉีบนชักโครก และราดน้ำก่อนออกจากห้องน้ำ คุณครูสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ๆ เปลี่ยนไปเมื่อฟังวรรณกรรม คุณครูแอบได้ยินเด็ก ๆ พูดกันว่าเล่นแล้วต้องช่วยกันเก็บถ้าไม่เก็บนะจะเหมือนหมีน้อยที่เล่นแล้วไม่เก็บเหยียบของเล่นตัวเองที่วางไว้หกสั่มหั่วแตกนะพวกเด็ก ๆ เขาก็จะช่วยกันเก็บเข้าที่เพ้นระเบียบ และการเข้าห้องน้ำเด็ก ๆ เขาจะบอกกันเองว่าฉีข้างล่างทำให้ห้องน้ำเหม็นนะ ฉีบนชักโครกซิเดี๋ยวเราราดน้ำให้ ห้องน้ำจะได้สะอาด เด็กเขามีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

4. ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

จากกรเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความมีวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน ด้านการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม สรุปได้ดังนี้

ก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

เด็ก ๆ รู้จักการปฏิบัติตามมารยาททางสังคม แต่ต้องให้คุณครูคอยเตือน เมื่อมาถึงโรงเรียนเด็ก ๆ จะไม่สวัสดีคุณครูด้วยตนเองบางทีคุณพ่อคุณแม่ต้องบอกว่าสวัสดีคุณครูซิลูก หรือคุณครูต้องบอกว่าสวัสดีละเด็ก ๆ ถึงจะสวัสดี และยังไม่รู้จักการใช้คำว่า ขอบคุณ ขอโทษตอนไหนสังเกตจากการที่คุณครูให้ของหรือส่งของให้เด็ก ๆ จะหยิบไปเฉย ๆ ไม่พูดอะไร การเดินผ่านผู้ใหญ่ก็ไม่ก้มหลัง

หลังการจัดกิจกรรมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน

เด็ก ๆ ปฏิบัติตามมารยาททางสังคมด้วยตนเองมากขึ้น แต่บางส่วนก็ยังไม่ปฏิบัติยังต้องมีการเตือน เช่นการไหว้หรือสวัสดีคุณครูเด็กเริ่มสวัสดีด้วยตนเองโดยไม่ต้องบอกแต่ยังมีน้องเต้าน้องสแตมป์ น้องเด๋ น้องแซม ที่คุณครูยังต้องคอยเตือน และเด็ก ๆ เริ่มรู้จักการกล่าวขอบคุณเมื่อคุณครูให้ของ และก้มหลังเมื่อเดินผ่านผู้ใหญ่แต่คุณครูยังต้องบอกอยู่